

overse for det kommende Aar, og det er ganske givet, at der altid maa blive en Del tilbage til Tillægsbevillingsloven baade af Indtægter og af Udgifter. Dette ligger ogsaa i, at vi for en Del, navnlig tidligere, i høj Grad har arbejdet med midlertidige Love og for en ikke ringe Del gør det endnu.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Udsættelsesbevillinger. Jeg maa fremhæve, som jeg har gjort det i Folketinget, at vi er kommet alt for højt op med Hensyn til den aarlige Anvendelse af Penge til offentlige Arbejder. Det var baade for den forrige Regering og for denne ikke unaturligt under ekstraordinær Arbejdsløshed at ræsonnere saaledes: Man maa hellere skaffe Arbejde end udrede Penge til de arbejdsløse; som Følge af denne i og for sig rigtige Tanke er man maaske gaaet noget for vidt og har sat flere offentlige Arbejder i Gang, end det vil være let at magte. Til disse offentlige Arbejder er der blevet bevilget Midler, som langtfra bruges i de paagældende Finansaar, og som førtes videre ved Genbevilling. Naar man nu ønsker at mindske paa dette — og det er ganske nødvendigt af Hensyn til Statens Finanser —, ønsker at komme over til et langsommere Tempo med Hensyn til Udredelsen af Udgifter til offentlige Arbejder, er der intet andet Middel end at forminske de Bevillinger, der gives paa de enkelte Aars Finanslove. Det sker i Aar, og det vil ske næste Aar. Det er et nødvendigt Led i Bestræbelserne for at nedsætte Udgifterne i saa Henseende, og det er en virkelig Besparelse, fordi der saa bliver færre Beløb til Raadighed i de kommende Aar, og fordi der sættes færre offentlige Arbejder i Gang. Det er altsaa en virkelig, en reel Besparelse, der her fremkommer.

Det ærede Medlem har som sædvanlig givet Anvisning paa Militærudgifterne. Naar det ærede Medlem imidlertid sammenligner det Finanslovsforslag, der nu ligger paa det høje Tings Bord, med den sidst vedtagne Finanslov, vil han finde en ganske betydelig Indskrænkning af Udgifterne til Krigs- og Marineministerierne. Paa Finansloven for 1922—23 var de nemlig 65 $\frac{1}{4}$ Million, medens de paa Forslaget for 1923—24 kun er ca. 52 $\frac{1}{3}$ Million. Dette skyldes saa godt som udelukkende væsentlige Bespareser paa Militærvæsenet, og man vil ikke paa nogen Maade kunne komme bort fra dette.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) talte om Statsvirksomhederne, og det ærede Medlem erkendte jo, at der i saa Henseende er tilvejebragt Forhold, som i hvert Fald er relativt tilfredsstillende. Naar

vi tager Finansloven og Tillægsbevillingen for indeværende Aar, har vi et Overskud paa 4 $\frac{1}{4}$ Million, og ser vi paa nærværende Lovforslag, har vi et Overskud paa mellem 12 og 13 Mill. Kr. Det er et særdeles godt Resultat, naar vi sammenligner det med de mægtige Underskud fra de senere Aar. Jeg vil ikke paastaa, at det er fuldkommen tilfredsstillende; jeg vil i alt Fald ikke føle mig tilfredsstillet, for vi har bragt det saa vidt, at Statsvirksomhedernes Udgifter ikke alene dækkes af Indtægterne, men at der bliver et rimeligt Beløb til Forrentning af de overmaade store Kapitaler, som er anbragt i disse Virksomheder. I saa Henseende er et Beløb paa 12—13 Mill. Kr. langtfra tilstrækkeligt. Vi skal endnu højere op efter de meget betydelige Summer, som er anbragt særlig i Statsbanerne, men for øvrigt ogsaa i andre Statsvirksomheder. Man vil imidlertid ikke kunne nægte, at der paa dette Omraade er sket ganske afgørende Forandring; vi er kommet bort fra Underskuddet paa Statsvirksomhederne og naaet til et Overskud, som jeg haaber med Tiden vil blive saa stort, at der kan blive en nogenlunde rimelig Forrentning. Dette vidner om en Forbedring i den Maade, hvorpaa Virksomhederne bliver drevet, og det vil ogsaa have den største Betydning for Staten. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa det ønskelige i at faa Udgifterne sat yderligere ned, og jeg beder det ærede Medlem betragte de Bemærkninger, hvormed jeg begyndte, som rettede ogsaa til ham.

Det ærede Medlem klagede over den dyre Administration af de sønderjydske Landsdele og sagde, at det var ikke populært i Befolkningen, at der var saa mange Embedsmænd dernede. Der er dertil kun at sige, at de Ordninger, der da blev truffet, som bekendt blev truffet i det sønderjydske Udvalg, hvor der blev arbejdet under meget væsentligt Hensyn til de Ønsker, der fremkom fra den eneste Repræsentation for Befolkningen, vi kunde henholde os til, da der ikke var valgt Medlemmer af den danske Rigsdag fra Sønderjylland. Med den Repræsentation, der var for den danske Befolkning, nemlig den danske Vælgerforening, arbejdede det sønderjydske Udvalg i nærmeste Kontakt; og den ønskede at faa denne, jeg indrømmer kostbare og vidtløftige, Ordning med Amtmænd og Amtsassessorer. Der kom netop dernede fra Ønsker om ikke at nøjes med de juridisk uddannede Embedsmænd, Amtmændene, som efter Sagens Natur maatte være fra Kongeriget, men ogsaa at faa stedkendte Mænd, som i alt